

Uit de pastorie – week 23

Achteromzien

Een erg intensieve zondag ligt kort achter ons, als ik dit schrijf. In de morgendienst namen we niet alleen afscheid van ouderling IJzerman die liefdevol en trouw zijn ambt heeft vervuld, maar gaf de Heere ons ook het Woord en het sacrament van de heilige Doop. In Handelingen 13:15 werd ik zelf verrast door de uitdrukking ‘een woord van bemoediging’. Het deed me denken aan wat dr. Wim Dekker in het voorwoord van zijn boek over bekering schrijft: dat in consistoriegebeden tegenwoordig vaak gebeden wordt om een bemoedigende dienst. Terwijl vroeger nadrukkelijker werd gebeden om een dienst waarin de Heere geloof en bekering wilde werken, Zichzelf wilde verheerlijken. Nu hoeft het één het ander niet uit te sluiten, maar verschuiving in woordgebruik zegt vaak wel iets. Dat geldt ook voor de manier waarop diensten en preken beoordeeld worden. Een van de grootste complimenten die je als dominee tegenwoordig na een dienst kunt krijgen, is dat het een bemoedigende dienst was. Want daarvoor komen we naar de kerk, in een tijd vol ontmoediging en moedeloosheid, vol chaos en onzekerheid. Laat de kerk in deze wereld en in deze maar een vindplaats van echte bemoediging zijn! Wat het Antiocheense synagogebeestuur onder een woord van bemoediging verstond, weten we niet – feit is wel dat Paulus zijn bemoedigende woord opbouwt: eerst noemt Hij de daden van God in het verleden (heilsfeiten!), maar toont ook het falen van Israël en zijn leidlieden. Daardoor is het wachten op de grote Koning, Jezus Christus. En Die is gekomen, door de weg van kruis en opstanding. Uiteindelijk bestaat het woord van bemoediging uit een rijke Christusprediking, de verkondiging van verlossing uit genade aan een ieder die in Jezus Christus gelooft. En het kan voor iedereen, zowel voor de Jood als voor de heiden. Dat God goddelozen uit genade rechtvaardigt door het volbrachte werk van Christus, is ons als teken en zegel in de Doop meegegeven. We dragen die bemoediging dus dagelijks bij ons. Hoe rijk is het om uit dit wonderlijke evangelie te leven!

Vergeeten we intussen niet dat een bemoediging ook tot ons kan komen in de vorm van een vermaning. In het Grieks is het hetzelfde woord. Wie in de kerk komt voor een bemoediging, moet ook openstaan voor een vermaning. En andersom. Omdat beiden ons naar Christus toedrijven, en in feite twee kanten van dezelfde zaak zijn. Paulus laat die vermaning niet achterwege in de synagoge (vers 40/41) zoals die bijvoorbeeld in Psalm 95 ook niet achterwege blijft: verhard u niet, maar laat u leiden!

De avonddienst was een themadienst. Vanuit de jongeren was het thema ‘Geloven in je vriendschap’ aangedragen. Vriendschap is een ongelofelijk belangrijk thema, niet alleen voor jongeren. Ik werd zelf eigenlijk toch ook wel verrast, hoe vaak vriendschap een thema in de Bijbel is. Alleen in Spreuken al staan 33 teksten over vriendschap.

Vriendschap is een wezenlijk aspect van de manier waarop de Heere ons gemaakt en bedoeld heeft. Zowel naar Hem als naar onze naaste toe. De zonde heeft het wel vreselijk op z'n kop gezet. De duivel maakte ons wijs dat we vooral onszelf te vriend moeten houden, en dat gaat altijd ten koste van God en onze naaste. Geen wonder dat Paulus ons in Romeinen 5 van nature vijanden van God noemt. En als we vijanden zijn van God, zijn we het ook van onze naaste. Wat gaat er in deze wereld al niet kapot aan vriendjespolitiek, kwalijke vriendschappen, verbroken vriendschappen, bedrogen vriendschappen... En wat zijn we ten diepste vreselijk eenzaam. Wie peilt de diepe vragen van ons hart? Wie heeft er antwoorden op? Toch wel heel rijk en belangrijk dat we eerst uitkwamen bij de Heere Die ons Zijn vriendschap biedt. Die ons toegang geeft tot Zijn hart en ook toegang vindt tot ons hart. Vanuit deze omgang met God kunnen wij zelf ook echte vrienden worden voor onze naaste, in bewogenheid, in trouw. Met Psalm 26 zongen we dat we ons verre willen houden van kwalijke vriendschappen die ons meer en meer op de verkeerde weg brengen. Kiezen voor een bepaalde vriendschap is immers ook kiezen voor een bepaalde identiteit. En is dat de identiteit die de Heere wil dat wij zijn? Al met al een dienst waarin fijn geluisterd werd en waarin ook veel jongeren met hun vriendengroepen aanwezig waren!

Vooruitzien

Zondagmorgen worden ambtsdragers bevestigd, voor het eerst of voor een nieuwe periode. Op een vacature na is de kerkenraad weer helemaal compleet, iets om heel dankbaar voor te zijn. Van een aantal broeders nemen we ook afscheid. We mogen wel zeggen dat we het in de kerkenraad goed hebben met elkaar. Niet dat we allemaal hetzelfde zijn, maar we ervaren broederschap in het samen leiding mogen geven aan de gemeente. Wat een zegen is het, als je in vrede afscheid van elkaar kunt nemen, zonder een pijnlijke, wederzijdse zucht van opluchting. De preekstof wordt me hopelijk deze week helder gemaakt. In de avonddienst bereiden we ons voor op de bediening van het Heilig Avondmaal op zondag 16 juni. Deze dienst wordt geleid door ds. Pater uit Doornspijk. Zelf zullen we in Krimpen aan den IJssel zijn.

Ten slotte

Mede namens mijn vrouw een hartelijke groet in de Heere, aan u en jullie allen.

Uw A.J.M.